

ANTIFÓN 2.

Povsednévny

1. Hospód vocarísja, v lípotu oblečésja, – oblečésja Hospód v sílu i prepojásasja. – Molítvami svatých Tvojích, – Spáse, spasí nás.

2. Íbo utverdí vselénnuju, – jáže ne podvížitsja. – Molítvami svatých Tvojích, – Spáse, spasí nás.

3. Svidníja Tvojá uvírišasja ziló: – dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dníj. – Molítvami svatých Tvojích, – Spáse, spasí nás.

Izobrazíteľny

1. Chvalí dušé mojá Hóspoda: – voschvalú Hóspoda v živoí mojem, – pojú Bóhu mojemú, dóndeže jésm.

2. Ne nadíjtesja na kňázi, – na síny čelovičeski-ja, – v níhže níšť spasénija.

3. Vocarísja Hospód vo vík, – Bóh tvój Sióne – v ród i ród.

Sláva Otcú, i Sínu, i svjatómu Dúchu, – i nýňi i prisno, i vo víki víkóv. Amíń.

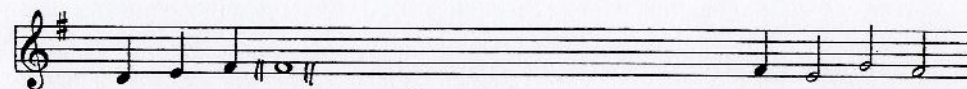
Jedinoródnj Síne i Slóve Bóžij, bezsmérten sýj, i izvólivj spasénija nášeho rádi voplotítisja ot svjatýja Bohoródicy i prisnođivj Maríji, neprelóžno vočelovičivysja, raspnýsja že Christé Bóže, smértiju sméřt poprávuj, jedín sýj svjatýja Trójcy, sproslavlájemyj Otcú, i svjatómu Dúchu, spasí nás.

MS

MS

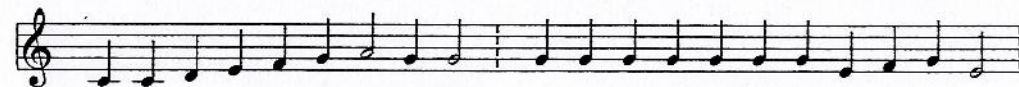
1, Ho - spód' vo - ca - rí - sja, v lí - po - tu o - ble - čé - sja,
2, Í - bo u - tver - dí vse - lén - nu - ju,
3, Svi - dĕ - ni - ja Tvo - já u - ví - ri - ša - sja zi - ló:

- 1, o - ble - čé - sja Hospód' v sílu i pre - po - já - sa - sja.
- 2, já - že ne - po - dví - žit - sja.
- 3, dó - mu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dol - ho - tú dníj.

Mo - lí - tva - mi svjatých Tvo - jích, Spá - se, spa - sí nás.

1, Chva - lí du - še mo - já Hóspoda: voschvalú Hó - spoda v živo - ťi mo - jem,
2, Ne na - dĕj - te - sja na kňá - zĕ, na sý - ny če - lo - ví - če - ski - ja,
3, Vo - ca - rĕsja Hospód' vo vík, Bóh tvój Si - ó - ne

- 1, po - jú Bó - hu mo - je - mú, dón - de - že jésm.
- 2, v níh - že níšť spa - sé - ni - ja.
- 3, v ród i ród.